

Το «αόρατο χέρι» σπρώχνει στον γκρεμό

Του Αλέξη Παπαχελά

Ενα «αόρατο χέρι» μοιάζει να σπρώχνει τη χώρα στον γκρεμό κάθε τόσο. Και αυτό είναι πλέον πολύ επικίνδυνο, γιατί καμία χώρα δεν αντέχει να φλερτάρει για τόσα πολλά χρόνια με την καταστροφή περπατώντας συνεχώς δίπλα ακριβώς στον γκρεμό.

Οι συνθήκες που έχουν δημιουργηθεί παραπέμπουν στη δεκαετία του 1960 και σε περιόδους ανωμαλίας στη χώρα. Τρομοκρατία και πολιτικές δολοφονίες, πόλεμοι συμφερόντων και παρακρατικών φραξιών, σκάνδαλα, απ' όλα έχουμε αυτή την περίοδο. Οι πολιτικοί, που υποτίθεται ότι εκπροσωπούν το

αστικό καθεστώς, επίσης θυμίζουν τις έριδες και τις άσκοπες συνωμοσίες που χαρακτήριζαν εκείνες τις εποχές. Με τη μόνη διαφορά, πως στις περισσότερες περιπτώσεις μοιάζουν με ηθοποιούς σε πολύ κακό ερασιτεχνικό φιλμ όταν τους συγκρίνει κανείς με τους προδικτατορικούς πολιτικούς.

Θεομοί, που να μπορούν να συγκρατούν τη χώρα, επίσης δεν υπάρχουν. Τα εγχώρια και εντόπια κέντρα εξουσίας που πρωταγωνίστησαν στο παρελθόν δεν υπάρχουν ή δεν διαδραματίζουν κανέναν ρόλο, παρά μόνο στην αρρωστημένη φαντασία των οπαδών

των θεωριών συνωμοσίας. Το αποκαλούμενο κατεστημένο δεν ξέρει τι θέλει και παίζει παράλογα και επικίνδυνα προσωπικά παιχνίδια που συμβάλλουν στο τέλμα.

Ποιο μπορεί, λοιπόν, να είναι αυτό το αόρατο

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

χέρι που μας σπρώχνει με τόση επιμονή στον γκρεμό;

Μακάρι να ήταν ένα κέντρο ή ένας άνθρωπος για να μπορέσουμε να τον δείξουμε. Εδώ «συνεργάζονται» τυχαία, αλλά άσπογα, εντελώς παράταιρες δυνάμεις και άνθρωποι. Ο παράφρων

εμμονικός τρομοκράτης κάνει τη θεαματική του επανεμφάνιση με τις προχθεσινές δολοφονίες. Οι αστοί πολιτικοί υπονομεύουν την κυβέρνηση, γιατί ονειρεύονται ότι μπορεί να καθίσουν οι ίδιοι στον θρόνο, έστω

και πάνω στα ερείπια. Η τρόικα πιέζει μέχρι τα άκρα, αγνοώντας τους πραγματικούς κινδύνους έκρηξης ή κατάρρευσης. Κάποιοι άλλοι θέλουν να οβήσουν τις αμαρτίες τους, πλασάροντας μωθώδεις θεωρίες συνωμοσίας ως πραγματικά ιστορικά στοιχεία. Ορισμένα

κέντρα συνεχίζουν το... βιολί τους λειτουργώντας σαν το λόμπι της δραχμής, σπρώχνοντας συνεχώς στην κατεύθυνση της διάλυσης και της αποσύνθεσης του πολιτικού σκηνικού.

Ονειρεύονται, άραγε, ότι έτσι θα τους χαρίσθουν τα δάνειά τους ή ότι θα λειτουργούν πλέον κανονικά ως τριτοκοσμικοί ολιγάρχες άνευ αντιπάλου; Κανείς δεν μπορεί να ξέρει ποιος θέλει τι μέσα σε αυτό το σκοτεινό και απόλυτα τοξικό σκηνικό.

Ο τρομοκράτης προφανώς δεν έχει γνωρισθεί ποτέ με κάποιον εκπρόσωπο του λόμπι της δραχμής, αλλά όλοι μαζί

σπρώχνουν όσο μπορούν στην ίδια κατεύθυνση.

Θα χρειασθεί πολύ μεγάλη ψυχραιμία και υπευθυνότητα για να αποφύγουμε μεγαλύτερες περιπέτειες, περισσότερο αίμα και μια καταστροφή με ανυπολόγιστες οικονομικές ή εθνικές συνέπειες.

Γινόμαστε χρόνια τώρα μονότονοι, ενδεχομένως και γραφικοί, αλλά αν και τώρα δεν καταλάβουν οι πολιτικοί μας και όλοι όσοι έχουν επιρροή σε αυτό τον τόπο την ανάγκη της μεγάλης εθνικής συνεννόησης, κάθε πρόβλεψη για το πού σταματάει αυτός ο κατήφορος είναι παρακινδυνευμένη.

Η ΑΥΓΗ

Ο κόμπος και η δημοκρατία

Όλες οι πολιτικές και κοινωνικές εξελίξεις έχουν σφικτοδεθεί σε έναν κόμπο. Η ύφεση σαρώνει την κοινωνία και επιδεινώνει την κρίση πολιτικής νομιμοποίησης της δικοματικής κυβέρνησης. Η κυβερνητική αισιοδοξία, ότι αμέσως μετά τις γερμανικές εκλογές η Μέρκελ θα έδειχνε μεγαλύτερη κατανόηση, διαψεύστηκε.

Ο Σαμαράς βρίσκεται ανάμεσα σε συμψηφιστές, αφενός στις πολιτικές δεσμεύσεις που έχει αναλάβει έναντι των πιστωτών, ερήμην του λαού, και αφετέρου στη λαϊκή απόγνωση, που τροφοδοτεί την πολιτική αποσάθρωση του μνημονιακού μπλοκ.

Η κοινωνική πόλωση μεταφέρεται στο πολιτικό πεδίο. Τα σχήματα του «ενδιάμεσου χώρου», ιδιαίτερα τα προσδεσμένα στο Μνημόνιο και στην κυβέρνηση, διαλύονται και διαμοιράζονται... Ακόμη και η Νέα Δημοκρατία, που πρόβαλε ως η συνεκτική κυβερνητική δύναμη, αναγκάζεται να εσωτερικεύσει τη λαϊκή δυσανεξία, όπως δείχνουν οι αντιδράσεις δεκάδων βουλευτών της για τα νέα φορολογικά μέτρα.

Σ' αυτή τη σφόδρα επιβαρυνόμενη πραγματικότητα προστίθεται από προχθές η βαριά σκιά εγκληματικών γεγονότων που λειτουργούν ως προβοκάτσια και το πιθανότερο είναι να συνιστούν επανεμφάνιση της τρομοκρατίας. Δεν υπάρχει κανένα ελαφρυντικό για τις δολοφονίες νέων παιδιών, ανεξάρτητα σε ποια οργάνωση ανήκουν. Πρόκειται για εγκληματική δραστηριότητα που αν δεν ανακοπεί, μπορεί να βυθίσει στο εμφύλιο αίμα μια ολόκληρη γενιά και να δημιουργήσει συνθήκες πολιτικής αποσταθεροποίησης.

Η τρομοκρατική δραστηριότητα εξ αντικειμένου εντάσσεται στο παιχνίδι της αδιστακτης έντασης, με το οποίο η κυρίαρχη ελίτ θέλει να ανακόψει τις δημοκρατικές πολιτικές-κοινωνικές εξελίξεις.

Η τρομοκρατική δράση δημιουργεί άλλον έναν πολιτικό κόμπο. Η Χρυσή Αυγή

θα επιχειρήσει να μεταμφιεστεί από θύτη σε θύμα και να διαπραγματευθεί με την κυβέρνηση να πέσει στα μαλακά η επιχείρηση εξάρθρωσής της. Πώς να εξηγήσουμε άραγε ότι, λίγο πριν τα προχθεσινά γεγονότα, το πόρισμα Δένδια δεν διαπίστωνε ουσιαστικές διασυνδέσεις της Χρυσής Αυγής με την αστυνομία; Να θυμηθούμε επίσης ότι ο σύμβουλος του πρωθυπουργού, Χρ. Λαζαρίδης, πριν καλά-καλά ενταφιαστεί ο Π. Φύσσας, είχε «προβλέψει» νέους νεκρούς και πόλεμο συμμοριών στους δρόμους;

Με πρωταγωνιστές, άραγε, φανατικούς και ανεγκέφαλους ή βαλτούς και παρακινούμενους; Ποιος ωφελείται από την πολιτική κερδοσκοπία πάνω στο αίμα και από την ανακατασκευή του στερεότυπου της «αριστερής βίας» που τεχνηνέντως τη συμπληφίζουν με τη φασιστική θηριωδία;

Η κοινωνία ασφυκτιά από τις ακολουθούμενες πολιτικές. Η διασφάλιση της λαϊκής ενότητας είναι προϋπόθεση ώστε να ξαναβγεί στο προσκήνιο. Η πολιτική, αφού αφυδατώθηκε από τις λαϊκές ανάγκες ελέω μονοδρόμου, τώρα κινδυνεύει να μετατραπεί σε υπόθεση αντιπαράθεσης μηχανισμών στρατιωτικού τύπου.

Η επιβολή μέτρων εκτάκτου ανάγκης, η επιβράβευση της αδιαφάνειας, η υποβάθμιση της Βουλής σε διακοσμητικό όργανο, η υπεξαίρεση του ανταγωνιστικού χαρακτήρα των πολιτικών επιλογών, η καταβαράθρωση της εθνικής αξιοπρέπειας, η βίαιη επικράτηση πολιτικών ακραίας λιτότητας, ανεργίας και φτώχειας, συνιστούν παραμέτρους που επισημαίνουν το πολιτικό αδιέξοδο και καθιστούν περισσότερο από κάθε άλλη φορά επιτακτική την ανάγκη να αναζητηθεί σταθερά δημοκρατική διέξοδος για την οικονομία, την πολιτική και την κοινωνία.

Αυτός ο κόμπος θα λυθεί μόνο με την καταλυτική παρουσία του λαϊκού παράγοντα και την ανάδειξη μιας κυβέρνησης με κορμό την Αριστερά.

ΤΟ ΒΗΜΑ

Σφαίρες κατά της Δημοκρατίας

Η εν ψυχρώ δολοφονία των δύο νέων την Παρασκευή το βράδυ στη λεωφόρο Ηρακλείου έχει στόχο τη Δημοκρατία και τη σταθερότητα στη χώρα.

Η ελληνική κοινωνία δεν πρέπει να βρεθεί στο κέντρο ενός κύκλου αίματος με το ξεκαθάρισμα πολιτικών λογαριασμών όπως επιθυμούν οι δολοφόνοι. Τα κόμματα και ο ελληνικός λαός καταδίκασαν από την πρώτη στιγμή τις δολοφονίες των δύο νεαρών μελών της Χρυσής Αυγής. Η αξία της ανθρωπίνης ζωής είναι υπεράνω οποιασδήποτε πολιτικής ή άλλης σκοπιμότητας.

Οι σφαίρες των δολοφόνων πρέπει να συσπειρώσουν όλους τους δημοκρατικούς πολίτες και τα κόμματα του συνταγματικού τόξου στον αγώνα τους ενάντια σε φασιστικές νοοτροπίες και πράξεις από οπουδήποτε και αν προέρχονται.

Με τις δολοφονίες των μελών της Χρυσής Αυγής, δεν θα πρέπει όμως να ξεχαστούν οι κατηγορίες κατά των ηγετικών στελεχών της οι οποίες απαιτούνται να διερευνηθούν έως το τέλος από τη δικαιοσύνη.

Οι δολοφόνοι θέλουν να δημιουργήσουν κλίμα αποσταθεροποίησης σε μία πολύ κρίσιμη στιγμή για την Ελλάδα που μετά από έξι χρόνια κρίσης έχει φτάσει ένα βήμα πριν την έξοδο από αυτή. Στη βία και στις δολοφονίες πρέπει να αντιτάξουμε τη ψυχραιμία και την ενότητα. Το χθεσινό τρομοκρατικό κτύπημα να απομονωθεί ηθικά, ιδεολογικά και πολιτικά. Για να προστατεύσουμε τη Δημοκρατία και τη νομιμότητα από τις προβοκάτσιες των εχθρών της.

ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑ!

Οι σφαίρες των τρομοκρατών χτες στο Νέο Ηράκλειο δεν είχαν ως στό-

χο τους δύο άτυχους νέους, αλλά την ίδια τη δημοκρατία. Η διπλή εν ψυχρώ δολοφονία ήταν μία χοντροκομμένη προβοκάτσια με στόχο τη σταθερότητα.

Ας γνωρίζουν οι δολοφόνοι ότι το σχέδιό τους θα αποτύχει. Η δημοκρατία είναι ισχυρή και έχει αποδείξει ότι μπορεί να αμύνεται απέναντι στους εχθρούς της. Το στήριγμα της δημοκρατίας είναι η νομιμότητα. Και αυτή είναι η μεγάλη διαφορά της με τους φασισμούς κάθε χρώματος. Οι δολοφόνοι πρέπει να βρεθούν και να πληρώσουν για τις πράξεις τους – αλλά η χώρα δεν πρέπει να μετατραπεί σε πεδίο ξεκαθαρίσματος «πολιτικών λογαριασμών», όπως επιδιώκουν οι προβοκάτορες.

Κοινωνία και κόμματα καταδικάζουν απερίφραστα την τρομοκρατική επίθεση εναντίον των μελών της Χρυσής Αυγής, δείχνοντας ότι βάζουν τη δημοκρατία και την αξία της ανθρωπίνης ζωής πάνω από τις όποιες πολιτικές σκοπιμότητες. Θα είναι δε ιδιαίτερα θετικό αν η δολοφονική επίθεση οδηγήσει τα κόμματα του συνταγματικού τόξου σε ακόμα πιο ειλικρινή συνεννόηση και νέες, κοινές πρωτοβουλίες για την αντιμετώπιση του φασισμού σε όλες του τις αποχρώσεις.

Παράλληλα, η τρομοκρατική επίθεση δεν μπορεί – και δεν πρέπει – να λειτουργήσει ως «πλυντήριο» για τη Χρυσή Αυγή. Απαιτείται σεβασμός στη μνήμη των θυμάτων, όπως απαιτείται και σεβασμός στη λειτουργία της Δικαιοσύνης: οι κατηγορίες που αντιμετωπίζουν τα ηγετικά στελέχη της είναι πολύ σοβαρές και πρέπει να διερευνηθούν μέχρι τέλους.

Η Ελλάδα θρηνεί κάθε ανθρωπίνη ζωή που χάνεται άδικα. Αλλά η δημοκρατία είναι ισχυρή. Με όπλο τη νομιμότητα θα παίρνουν απαντήσεις όλοι εκείνοι που επιχειρούν να την πλήξουν!